

باشد. «شرایط اقتصادی ایجاب می کند تا تعامل بخش دولتی و خصوصی وارد مرحله جدیدی شود. بررسی رویکرد ریاست اتاق ایران نشان می دهد که آنان در تلاش هستند تا نقش فعال تری در دورانی ایفا کنند که تحریمها برداشته شده و انتظارات مردم برای ایجاد یک الدورادو (جامعه آرمانی) افزایش یافته است. به هر حال تحمل یک دوره سخت ناشی از تحریمها و ایجاد گشایش در فضای بین الملل، انتظاراتی را در بین مردم به وجود آورده است که تا حدودی نگرانی را در بین نخبگان اجتماعی شکل داده است.

در انتظار یک معجزه

انتظارات فضایی مردم از توافق ایران با غرب، احساس ترس را در بین بسیاری از تحلیلگران سیاسی و اقتصادی برانگیخت. البته جناح منتقد دولت مرتب بر انتظارات مردم دامن می زد. محسن جلال پور که روحیات مردم را به خوبی می شناسد، به محض توافق اولیه ایران (توافق وین) در سرمقاله ای که در روزنامه دنیای اقتصاد منتشر کرد به تبعات انتظارات مردم به دنبال توافق ایجاد شده اشاره و تصریح کرد که توافق ایران اثر معجزه آسایی بر روی معیشت مردم نخواهد گذاشت و باید تدابیری اندیشید تا ایران به بازار واردات کشورهای خارجی تبدیل نشود بلکه از این فرصت برای ساختن ایرانی آباد باید بهره گرفت.

سخن آخر

به نظر می رسد که جلال پور راه سختی در پیش دارد. به هر حال زمانی وی در اسفند ماه انتخابات ریاست جمهوری را در پیش رو خواهد داشت. اما به نظر می رسد که جلال پور راه سختی در پیش دارد. به هر حال زمانی وی در اسفند ماه انتخابات ریاست جمهوری را در پیش رو خواهد داشت. اما به نظر می رسد که جلال پور راه سختی در پیش دارد. به هر حال زمانی وی در اسفند ماه انتخابات ریاست جمهوری را در پیش رو خواهد داشت.

به نظر می رسد که جلال پور راه سختی در پیش دارد. به هر حال زمانی وی در اسفند ماه انتخابات ریاست جمهوری را در پیش رو خواهد داشت. اما به نظر می رسد که جلال پور راه سختی در پیش دارد. به هر حال زمانی وی در اسفند ماه انتخابات ریاست جمهوری را در پیش رو خواهد داشت. اما به نظر می رسد که جلال پور راه سختی در پیش دارد. به هر حال زمانی وی در اسفند ماه انتخابات ریاست جمهوری را در پیش رو خواهد داشت.

حد و مرزی برای خود شناسد و در همه امور از باشگاه داری تا شیر و ماست دخالت داشته باشد. من نهاد دولت را در شرایط فعلی کارآمد نمی بینم. دولتی که ۱۵ برابر استاندارد جهانی نیروی کار دارد چه کارآمدی دارد؟ دولت بزرگ قاعدتاً نمی تواند کارآمد باشد. آن هم دولتی نظیر دولت در ایران که اصرار دارد در همه امور دخالت کند. البته درجه منطقی بودن رفتار دولت تابعی از تفکر و رفتار افرادی است که در رأس و دیگر قسمت های هرم قدرت نشسته اند اما در هر حال نهاد دولت، چهره های معقول از خود در حوزه اقتصاد نشان نداده است.

به نظر می رسد که رئیس و هیات رئیسه اتاق ایران را می توان افرادی مطالبه گر دانست. آنها بر این باورند که تاکنون در حق بخش خصوصی با بخش دولتی عریض و طویل که تولید همه امور را در دست دارد، اجحاف شده است به همین دلیل فرصت آن فرار رسیده تا حق بخش خصوصی احقاق شود و اصل ۴۴ قانون اساسی به صورت کامل و درست و به دور از اشتباه های صورت گرفته اجرایی شود. اما اینکه هدف از اجرای اصل ۴۴ محقق نشد چون قرار بود بدنبال اجرای اصل ۴۴ دو اتفاق در اقتصاد رخ دهد. نخست این که آزادسازی صورت گیرد و دیگر این که دولت کوچک شود. اما هیچ کدام از این دو هدف اجرایی نشده نه دولت کوچک شد و نه خصوصی سازی رخ داد و به جای آن دولتی بزرگ و ناکارآمد به ارث رسید که هیچگاه موفق نشده است تا چابک و کارآمد شود.

دست دوستی

رقابت بین بخش خصوصی و دولتی سابقه ای دیرینه دارد. بخش دولتی خیلی کم حاضر شده است تا بخش خصوصی را به رسمیت بشناسد. اگر هم در مواقعی این کار را انجام داده از سر اجبار بوده و گرنه اعتقادی به این اصل اساسی نداشته است. شاید مسئولان در نطق های انتخاباتی خود از ضرورت همکاری همه جانبه این دو بخش سخن گفته اند اما چیزی که در عمل اجرا شد این بود که اختصاصی سازی را در فضای غیرشفاف و رانتی به یک سری نهادهای شبه دولتی در دستور کار قرار دادند. در تمام این مدت، فریادهای بخش خصوصی به جایی نمی رسید.

با این حال به نظر می رسد که این بار اتاق بازرگانی ایران و در رأس آن جلال پور، می خواهد فصل جدیدی را تجربه کند. کما اینکه از سوی بخش دولتی، هم چراغ سبزی ارسال شده است. گویی دولت روحانی تلاش دارد تا یک بار برای همیشه از تصدی گری دولتی بکاهد و وظایفش را به بخش خصوصی بسپارد. فرهاد فزونی عضو اتاق ایران به خوبی رویکرد ریاست و هیات رئیسه جوان اتاق ایران را در مواجهه با مشکلات اقتصادی به تصویر کشیده و می گوید: «کشور از نظر اقتصادی در شرایط عادی قرار ندارد و نیاز به تحول در سیاست های اقتصادی احساس می شود.

در این شرایط به نظر می رسد که گروه جدید هیات رئیسه اتاق افرادی به دور از تفکرات سنتی هستند و روش هایی که در شرایط فعلی کارساز است را دنبال خواهند کرد. آنچه در گروه هیات رئیسه اتاق ایران می بینم این است که رویکردشان بر مبنای "عکس العمل" نخواهد بود. اینگونه نخواهد بود که منتظر باشند تا دولت عملی را انجام دهد و سپس به آن عکس العمل نشان دهند. این افراد سعی می کنند پیش قدم باشند و طرحها و برنامه های جدیدی به دولت ارائه کنند. در این برهه از زمان راهکارهایی وجود دارد که می تواند کارساز

